

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΜΑΘΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ:
ΒΑΣΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ**

ΘΕΜΑ Α

Στις προτάσεις Α.1 έως και Α.6 να σημειώσετε την ένδειξη «Σωστό», αν η πρόταση είναι σωστή, ή «Λάθος», αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

Α.1 Το πλυντήριο ενός νοικοκυριού είναι υλικό, διαρκές και κεφαλαιουχικό αγαθό.

Α.2 Το οικόπεδο στο οποίο χτίζεται ένα σπίτι ανήκει στον παραγωγικό συντελεστή «κεφάλαιο».

Α.3 Ένα ακαλλιέργητο στρέμμα γης καλείται «εν δυνάμει» συντελεστής παραγωγής.

Α.4 Οι παραγωγικοί συντελεστές που διαθέτει μια οικονομία βραχυχρόνια θεωρούνται σταθεροί.

Α.5 Η μορφή της καμπύλης παραγωγικών δυνατοτήτων προσδιορίζεται από το κόστος ευκαιρίας των δύο αγαθών.

Α.6 Η καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων μιας οικονομίας δεν επηρεάζεται από τις μεταβολές στο ποσοστό της ανεργίας.

ΘΕΜΑ Β

Έστω μία επιχείρηση που απασχολεί 5 εργαζόμενους και παράγει δύο μόνο αγαθά, το Χ και το Ψ. Κάθε εργαζόμενος μπορεί να παραγάγει είτε 8 μονάδες του αγαθού Χ είτε 40 μονάδες του αγαθού Ψ.

Β.1 Να παρουσιάσετε τον πίνακα με τους συνδυασμούς παραγόμενων ποσοτήτων για τα αγαθά Χ, Ψ.

Β.2 Να βρείτε σε όλους τους συνδυασμούς το κόστος ευκαιρίας του Χ, να αιτιολογήσετε τη μορφή της καμπύλης παραγωγικών δυνατοτήτων σε σχέση με τους παραγωγικούς συντελεστές που χρησιμοποιούνται και να προσδιορίσετε τη σχέση παραγωγής που συνδέει τα δύο αγαθά.

Β.3 Πόσες μονάδες του αγαθού Ψ θα θυσιαστούν για να παραχθούν οι πρώτες 30 μονάδες του αγαθού Χ;

Β.4 Πόσες μονάδες του αγαθού Χ θα θυσιαστούν για να παραχθούν οι τελευταίες 20 μονάδες του αγαθού Ψ;

Β.5 Έστω ότι παράγεται ο συνδυασμός $X=25$ και $\Psi=60$. Αν θελήσουμε να μειώσουμε την παραγωγή του αγαθού Χ κατά 10 μονάδες, πόσο θα πρέπει να μεταβληθεί η παραγωγή του Ψ, ώστε ο νέος συνδυασμός που θα προκύψει να είναι μέγιστος;

κυκλοφορούν

Αρχές Οικονομικής Θεωρίας
α΄ & β΄ τόμος
Γ΄ Λυκείου
Μάθημα Επιλογής
Μ. Βασιλείου

Αρχές Οργάνωσης & Διοίκησης Επιχειρήσεων & Υπηρεσιών
Γ΄ Λυκείου
Τεχνολογική Κατεύθυνση
Μ. Βασιλείου

Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Προγραμματιστικό Περιβάλλον
Γ΄ Λυκείου
Τεχνολογική Κατεύθυνση
Δ. Νικολαΐδης

ΜΑΘΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΜΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΑΝΔΡΕΑΣ
ΛΙΤΣΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΟΥΡΙΔΟΥ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Οι άνθρωποι δεν ενεργούν και τόσο ορθολογικά όσο υποθέτει η κυρίαρχη νεοκλασική οικονομική θεωρία. Υπάρχουν περιορισμοί στη δυνατότητά τους να αντιληφθούν πλήρως τις καταστάσεις και να αναλύσουν τα δεδομένα. Η πληροφόρησή τους δεν είναι τέλεια, η σκέψη τους δεν είναι και τόσο ξεκάθαρη και πολλές φορές οι ενέργειές τους είναι ασυνεπείς. Δεν μπορούμε λοιπόν να μιλάμε για τέλεια ορθολογικότητα, αλλά για περιορισμένη ικανότητα ορθολογικής σκέψης.

Herbert Simon

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Φρίντριχ Λίστ
(1789-1846)

Γερμανός οικονομολόγος, θερμός υποστηρικτής και θεμελιωτής της λεγόμενης «εθνικής οικονομίας». Σε συνθήκες πολιτικής δραστηριοποίησης της αστικής τάξης στην Ευρώπη και διάδοσης των ιδεών της Γαλλικής Επανάστασης και του Διαφωτισμού, ο Λίστ από την έδρα της Κρατικής Οικονομικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου του Τίμπινγκεν (1817) κήρυττε κατά του κομποπολιτικού χαρακτήρα της αγοράς και κατά του ελεύθερου εμπορίου.

Η βασική του ιδέα περί διαπαιδαγωγικού προστατευτισμού στην οικονομία βρήκε απήχηση στην αναπτυσσόμενη αστική τάξη της Γερμανίας που βιαζόταν να προχωρήσει στην εκβιομηχάνιση και στην επέκταση των κεφαλαίων υπό τη σκέπη πολιτικής προστασίας... Στο επίπεδο της εξουσίας, όμως, κυριάρχησαν τότε οι απόψεις για φιλελεύθερη οικονομική πολιτική. Ο Λίστ διώχθηκε από το πανεπιστήμιο, καταδικάστηκε, φυλακίστηκε, δραπετεύσε και βρέθηκε στην Αμερική όπου το 1841 συνέπτυξε σε μια πραγματεία υπό τον τίτλο «Εθνικό Σύστημα της Πολιτικής Οικονομίας».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11 ►

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.1 Λάθος A.2 Λάθος A.3 Σωστό A.4 Σωστό A.5 Σωστό A.6 Σωστό

B.1

Συνδυασμοί παραγωγής	Εργαζόμενοι στην παραγωγή του αγαθού Ψ (L _Ψ)	Εργαζόμενοι στην παραγωγή του αγαθού Χ (L _Χ)	Ποσότητα αγαθού Ψ	Ποσότητα αγαθού Χ
A	5	0	200	0
B	4	1	160	8
Γ	3	2	120	16
Δ	2	3	80	24
E	1	4	40	32
Z	0	5	0	40

B.2

$$KE_{X \rightarrow B} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{200 - 160}{8 - 0} = \frac{40}{8} = 5,$$

$$KE_{X \rightarrow \Gamma} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{160 - 120}{16 - 8} = \frac{40}{8} = 5$$

$$KE_{X \rightarrow \Delta} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{120 - 80}{24 - 16} = \frac{40}{8} = 5,$$

$$KE_{X \rightarrow E} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{80 - 40}{32 - 24} = \frac{40}{8} = 5$$

$$KE_{X \rightarrow Z} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{40 - 0}{40 - 32} = \frac{40}{8} = 5$$

Παρατηρούμε ότι το κόστος ευκαιρίας του Χ σε όρους του Ψ είναι σταθερό και ίσο με 5 σε όλους τους διαδοχικούς συνδυασμούς.

Σε αυτή την περίπτωση, η Κ.Π.Δ. είναι ευθεία γραμμή και η κλίση της είναι ίση με -5. Αυτό συμβαίνει διότι οι παραγωγικοί συντελεστές που χρησιμοποιούνται είναι εξίσου κατάλληλοι για την παραγωγή των αγαθών Χ και

Ψ με σταθερή αναλογία 1Χ προς 5Ψ ή 1Ψ προς $\frac{1}{5}$ Χ.

Η σχέση παραγωγής των δύο αγαθών προσδιορίζεται από τη γραμμική εξίσωση $\Psi = \alpha + \beta \cdot X$ (1).

Αφού $\beta = -5$ (κλίση ευθείας), τότε χρησιμοποιώντας το συνδυασμό A (X=0, Ψ=200) η (1) γίνεται:

$$\Psi = \alpha + \beta \cdot X \Leftrightarrow 200 = \alpha + (-5) \cdot 0 \Leftrightarrow \alpha = 200$$

Άρα η σχέση παραγωγής είναι η: $\Psi = 200 - 5X$

B.3 Χρειάζεται πρώτα να βρούμε την αντίστοιχη μέγιστη ποσότητα του αγαθού Ψ όταν παράγονται 30 μονάδες από το αγαθό Χ.

$$KE_{X \rightarrow E} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Leftrightarrow 5 = \frac{80 - \Psi}{30 - 24} \Leftrightarrow 30 = 80 - \Psi \Leftrightarrow \Psi = 50$$

ή για X=30 και αφού η σχέση παραγωγής είναι η:

$$\Psi = 200 - 5X \text{ τότε:}$$

$$\Psi = 200 - 5X \Leftrightarrow \Psi = 200 - 5 \cdot 30 \Leftrightarrow \Psi = 50$$

Άρα για την παραγωγή των πρώτων 30 μονάδων του αγαθού Χ θυσιάζονται 200-50=150 μονάδες του αγαθού Ψ.

B.4 Η μέγιστη ποσότητα του αγαθού Χ, όταν παράγονται 200-20=180 μονάδες, από το αγαθό Ψ είναι η:

$$\Psi = 200 - 5X \Leftrightarrow 180 = 200 - 5X \Leftrightarrow 5X = 20 \Leftrightarrow X = 4$$

Άρα για την παραγωγή των τελευταίων 20 μονάδων του αγαθού Ψ θυσιάζονται 4-0=4 μονάδες του αγαθού Χ.

B.5 Η μέγιστη ποσότητα του αγαθού Ψ, όταν το Χ που παράγεται είναι 25-10=15 μονάδες, είναι η:

$$\Psi = 200 - 5X \Leftrightarrow \Psi = 200 - 5 \cdot 15 \Leftrightarrow \Psi = 125$$

Πρέπει λοιπόν να μεταβληθεί η παραγωγή του αγαθού Ψ κατά 125-60=65 μονάδες, ώστε ο νέος συνδυασμός να είναι μέγιστος.

φροντιστήρια
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ

Η επιτυχία έρχεται πιο κοντά!